

KM สารแบ่งปัน

สวัสดีครับ

ข่าวสาร KM สารแบ่งปันฉบับนี้ ถือเป็นข่าวสาร KM ฉบับแรกของปีใหม่ 2556 ซึ่งเดิมเราเคยมีข่าวสารลักษณะนี้เผยแพร่อยู่เป็นประจำ แต่ด้วยเหตุขัดข้องบางประการ จึงหยุดพักไประยะหนึ่ง

ข่าวสารฉบับนี้ เรามีเนื้อหาหลากหลายที่นำมาแบ่งปัน เพื่อให้ทั้งชาว สป.มท. และสมาชิกเครือข่ายที่เป็นอดีตนักศึกษาในหลักสูตรของวิทยาลัยมหาดไทย และเครือข่ายของหน่วยงานราชการได้อ่านเกร็ดความรู้ทางด้านการบริหารงาน ในฉบับนี้ คือ การบริหารจัดการงานรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ ท่ามะขามหย่อง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นการบริหารจัดการมวลชนขนาดมหึมา นอกจากนั้นเป็นเกร็ดความรู้ทั่ว ๆ ไป ที่มีสาระประโยชน์ ตลอดจนข่าวคราวกิจกรรมการฝึกอบรมที่เราพยายามจะนำมาเสนออย่างต่อเนื่องต่อไป

รูปแบบของสารแบ่งปัน จะเน้นที่อ่านง่าย สบาย ๆ โดยเราจะเผยแพร่ผ่านทางช่องทางของ Website (www.stabundamrong.go.th) ด้วยอีกช่องทางหนึ่ง หากท่านมีข้อเสนอแนะหรือมีสาระอยากแบ่งปันบ้างก็สามารถส่งให้เราได้ที่ส่วนพัฒนาและบริหารจัดการความรู้ สดร. หรือทาง e-mail : stabundamrong@gmail.com ยินดีรับทุกเรื่องราวและขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ ที่นี้

ทีมงาน สบค.

เรื่องเล่าสู่กันฟัง ...วันนั้นที่ทุ่งมะขามหย่อง

ลเรื่องเล่าสู่กันฟัง ในฉบับแรกนี้ จะขอประเดิมด้วยการเล่าเรื่องที่ทีมงาน KM ของ สดร. ได้ไปเก็บข้อมูล Tacit Knowledge โดยวิธีการสัมภาษณ์ท่านวิทยา ผิวผ่อง ผู้ว่า-ราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดงานรับเสด็จฯ ณ ทุ่งมะขามหย่อง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ในครั้งนั้นยังจำได้ว่ามีขบวนการคลุกที่สร้างความปลื้มปิติให้พลกนิกรชาวไทยทุกคน ที่ได้ทราบว่า ในหลวงของเราทรงมีพระหลานน้ามัย ตีขึ้นมาก และจะเสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เพื่อทรงสักการะ พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระสุริโยทัย ณ ทุ่งมะขามหย่อง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่เสด็จฯ ต่างจังหวัด และพลกนิกรจะได้มีโอกาสเข้าเฝ้าอย่างใกล้ชิด

ท่านผู้ว่าฯ วิทยา เล่าให้ทีมงานฟังว่าเพื่อให้งานจัดงานเป็นไปอย่างสมพระเกียรติ จึงได้จัดประชุมส่วนราชการและบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมการรับเสด็จฯ และถวายงาน นับเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ต้องใช้กลยุทธ์หลายอย่าง ต้องคิดให้รอบด้าน และต้องอาศัยประสบการณ์จากการทำงานด้านนี้เป็นพิเศษ โดยจะขอยกกรณีตัวอย่างในบางเรื่องมาเล่าสู่กันฟัง

การบริหารจัดการมวลชนจำนวนมาก โดยอาศัยพระสงฆ์

ท่านผู้ว่าฯ ได้เล่ากลยุทธ์ให้ฟังว่า พื้นที่บริเวณทุ่งมะขามหย่องนั้น รองรับคนได้ประมาณ ๕๐,๐๐๐-๖๐,๐๐๐ คนเท่านั้น หากคนเข้ามาเกินกว่านั้นมันจะเหนียว เบียดเสียด และอาจกระทบกระทั่งกัน เพราะคนมาจาก

หลายจังหวัด ทุกคนอยากชื่นชมพระบารมี โชคดีที่ว่าคณะสงฆ์ท่านลงมาช่วยเรา จึงได้วางแผนว่าเส้นทางเสด็จฯ จาก เชียงรากน้อยมาถึงทุ่งมะขามหย่องระยะทาง ๒๕ กม. เราให้ อบต.นิมนต์คณะสงฆ์จากวัดต่าง ๆ ในจังหวัดมาตั้ง ประรำพิธี ๘๕ จุด เพื่อสวดมนต์ถวายพระพรชัยมงคลตามโบราณราชประเพณี การสวดชัยมงคลคาถาของพระสงฆ์ นั้นจะต้องสวดตั้งแต่สถานีตำบลแรกจนถึงสถานีตำบลที่ ๘๕ รับช่วงต่อกันไม่ให้ขาดสาย หมายถึงว่าระหว่างที่รถเคลื่อนไปต้องได้ยินพระสวดตลอดเส้นทาง

ประชาชนที่เข้ามาในบริเวณทุ่งมะขามหย่อง ๕๐,๐๐๐ คน พอเราเห็นว่าคนแน่นแล้วก็จะปิดถนนเลย และบอกประชาชนว่าให้กระจายไปอยู่ตามพื้นที่รกร้างระยะทาง ๒๕ กม.ที่จัดไว้โดย อบต.รับหน้าที่ดูแลจัดเตรียมอาหาร น้ำดื่ม และไปเชิญประชาชนมา เราเตรียมแพทย์พยาบาลไว้ให้พร้อม ประชาชนก็รู้สึกดีว่าไม่ต้องมาเบียดเสียดในทุ่งมะขามหย่อง ซึ่งหากอยู่รวมลึกลงมองไม่เห็นแกมมีน้ำ มีข้าวกินและได้อยู่กับพระสงฆ์ ยังไงในหลวงก็ต้องชะลอรถ เห็นง่ายกว่า ทำให้เราสามารถกระจายคนกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คนออกไปได้ โดยที่เขาไม่ได้ปฏิเสธหรือขัดขืนเรา นี่คือการบริหารจัดการ

สุจิตร์คลายเครียด

ท่านผู้ว่าฯ เล่ากลยุทธ์ต่ออีกว่าประชาชนที่มารอเพื่อเฝ้ารับเสด็จฯ กันตั้งแต่ตี ๕ กว่าในหลวงจะเสด็จฯ ก็ ๕ โมงเย็น ใช้เวลารอถึง ๑๒ ชม.จะอย่างไรให้คนเหล่านี้ไม่เกิดความเครียด ท่านเสด็จฯ ก็ไม่ ขันตอนอะไรบ้าง เราไม่สามารถประกาศได้ตลอดเวลา ยิ่งในช่วงที่เสด็จฯ ประกาศไม่ได้ พิธีกรก็พูดไม่ได้ เราเลยทำสุจิตร์แจกว่าในหลวงฯ เสด็จมาถึงเมื่อไหร่ มีกำหนดการอย่างไรละเอียดประชาชนจะถวายพระพรได้เมื่อไหร่ จะร้องเพลงสรรเสริญเมื่อไหร่ จะลุกขึ้นยืนยังงั้น เป็นคู่มือการเข้าเฝ้ารับเสด็จฯ ซึ่งลดความเครียดระหว่างรอไปได้เยอะ

การควบคุมมวลชนโดยสุจิตร์

ท่านผู้ว่าฯ เล่าว่าสุจิตร์หรือคู่มือฉบับนี้เมื่อ แจก

ไป ถ้าแจก ๕๐,๐๐๐ ฉบับ ทั้ง ๕๐,๐๐๐ ฉบับ จะต้องเก็บขยะอย่างน้อย ๓๐,๐๐๐ ฉบับ เราเลยทำหน้าที่เป็นรูปในหลวงฯ มี Running number แล้วเราแจกไม่ครบทุกคน คนไหนอยากได้ให้ไปเดินผ่านประตูสแกนโลหะ ใครผ่านการสแกนเอาไป มี Running number ๑ ต่อ ๕ เราแจก ทำให้มีคนได้ ๑ คน อีก ๔ คนไม่ได้ เพราะฉะนั้นคนจะหวง แต่เขาจะอ่านให้กันฟัง คนข้าง ๆ ก็รู้ด้วย นี่คือการควบคุมมวลชนโดยกระตาดฯ สุจิตร์ก็ดูมีค่าขึ้นมาทันทีเพราะทุกคนนี่ คนนั้นไม่มี

นอกจากนี้เขาก็ถือเก็บไว้ให้คนทางบ้านที่อยากได้ โดยให้เขียนจดหมายมาแล้วเราเอาจดหมาย หรือไปรษณียบัตรที่เขียนขอมานั่น พิมพ์ลงในหนังสือจดหมายเหตุ ปรากฏว่ามีคนอยากได้จำนวนมาก อยากได้ไปเป็นที่ระลึก นี่เป็นกลยุทธ์ในการควบคุมฝูงชน อย่างหนึ่ง ซึ่งปกติรับเสด็จฯจะไม่พิมพ์แจก คนนั่งรอไม่รู้เรื่องหงุดหงิด วุ่นวาย คุมไม่ได้

เรื่องราวที่ท่านผู้ว่าฯ วิทยา ได้กรณมาเล่าให้ทีมงานฟัง ยังมีอีกหลายเรื่องที่เป็นประโยชน์และยังไม่ได้นำมาเล่าสู่กันฟัง ขอแยกย่อไว้โอกาสหน้าจะนำมาเล่าสู่กันฟังใหม่ ขอติดตามตอนต่อไป

คอลัมน์ มุมมองธรรม

ก่อนอื่นต้องขอสวัสดิ์ปีใหม่ไทย ๒๕๕๖ เนื่องในโอกาสวันสงกรานต์ แต่ท่านผู้อ่านทุกท่าน และขอให้ทุกท่านโชคดีและมีความสุข คิดหวังสิ่งใดขอให้สมความปรารถนาทุกประการ และในโอกาสนี้ขอนำผลบุญจากกิจกรรมปฏิบัติธรรม ณ วัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ - วันเสาร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ ตามโครงการเสริมสร้างจริยธรรมของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จัดโดยส่วนพัฒนาและบริหารจัดการความรู้ สถาบันดำรงราชานุภาพ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจากกรม รัฐวิสาหกิจในสังกัด มท. และจาก สป.มท. รวม ๔๑ คน

การปฏิบัติธรรม ณ วัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก ในช่วงเวลาดังกล่าว ถือว่าอยู่ในช่วงวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทุกคนจึงตั้งใจอธิษฐานขอให้พระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน พร้อมตั้งใจปฏิบัติธรรมเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระองค์ในวันแรก ท่านผอ.สตร. นายทรงชนะ วิชัยธนพัฒน์ ได้เป็นประธานพิธีบวชนกขัมมะ รัชศีล ๘ กินอาหารมังสวิรัต วันละ ๒ มื้อ ตื่นนอนตอนตี ๔ ครั้ง ทำธุระส่วนตัว และพร้อมปฏิบัติธรรมสวดมนต์ทำวัตรเช้าตอนตี ๕ ครั้ง จนกระทั่งถึงเวลา ๗ โมงครึ่งจึงรับประทานอาหารเช้า ทุกคนเข้าแถวหยิบจานหลุมไปตักอาหาร มีกับข้าว ๓ อย่าง ผลไม้ ๒ อย่าง เวลานั้นห้ามลากเก้าอี้ให้เกิดเสียงดัง ก่อนทานอาหารต้องกล่าวคำถวายข้าวพระพุทธรูปก่อน ถึงรับประทานได้ โดยในคำกล่าวก็เป็นการขอบคุณข้าว น้ำ อาหารที่จะรับประทาน ขอบคุณผู้มีส่วนที่ทำให้มีอาหาร และจะกินเพื่อประโยชน์ต่อร่างกาย ไม่กินเพื่อกิเลสตัณหา รับประทานเสร็จก็นำจานหลุมไปล้างเก็บ หลังจากนั้นเวลาประมาณ ๙ โมงเช้า ถึงเวลาเดินจงกรมครึ่งชั่วโมง ฟังบรรยายธรรม เปลี่ยนเรื่องไปเรื่อยๆ ทุกวันได้แก่เรื่อง มรรค ๘, เรื่อง โลกธรรม ๘, เรื่อง ชีวิตที่สมบูรณ์ตามแนวพุทธ และเรื่อง หลักคำสอนของพระพุทธศาสนา โดยได้รับความเมตตาจากพระราชาญาณกวี ผู้ช่วยเจ้าอาวาส พระพรพล เลขานุการเจ้าอาวาส พระเคนศรี พระอุดม พระวิหการภระจำวัด มาเป็นองค์บรรยาย และนำฝึกปฏิบัติธรรมด้วยการนั่งสมาธิ เดินจงกรมสมาธิกำหนดลมหายใจเข้า ออกให้มีสติรู้ตัว ปัญญารู้คิด พอเที่ยงก็รับประทานกลางวัน และมาฝึกโยคะสมาธิ จากอาจารย์จිරนนท์ โอชนลิแวน วิหการนำของวัด ซึ่งโยคะสมาธิเป็นศาสตร์หนึ่งในการทำสมาธิที่ได้ผลดี จะเปิดเสียงดนตรี เสียงเพลง

เบาๆ ให้ฟัง ให้รู้สึกสบายและผ่อนคลาย ฟังบรรยายธรรมตอนบ่ายพักทำธุระส่วนตัว พอดำ ๖ โมงเย็นจะสวดมนต์ทำวัตรเย็นจนกระทั่งถึงเวลา ๓ ทุ่ม จึงเลิกให้พักผ่อน เช้านอน

ทุกคนที่ไปปฏิบัติจะบอกว่าไม่รู้สึกรู้หา ที่ไม่ได้กินข้าวเย็น อาจเป็นเพราะอัมบุญแทนก็ได้ และได้รับคำชมเชยจากพระวิหการภระว่าปฏิบัติธรรมกันได้ดีกันทุกคน แม้บางคนจะฟังมาเป็นครั้งแรกก็ตาม อาจจะเป็นเพราะจิตศรัทธาที่ทุกคนได้ตั้งใจไว้นั่นเอง จึงขอเอาเรื่องดีๆ มาเล่าสู่กันฟัง และขอให้ผลบุญแผ่ไพศาลมายังท่านผู้อ่านทุกท่านเทอญ

ส่องเลนส์ผ่านอาเซียน (ASEAN Focus)

ASEAN Community

ประเทศหนึ่งในอาเซียนที่ถือว่ามี
ความเจริญล้ำหน้ากว่าประเทศ
เพื่อนบ้านโดยเฉพาะทางการศึกษาและ
เศรษฐกิจ ซึ่งถือเป็นแนวโน้มในระดับโลกเลย
ทีเดียว คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธกับประเทศที่ตั้ง
อยู่บนเกาะเล็กๆ แต่ศักยภาพและคุณภาพของ
ประชากรไม่ได้เล็กตามขนาดพื้นที่ของประเทศแต่
อย่างใด ท่านคงนึกออกแล้วใช่ไหมครับ ผมกำลังจะ
พาทุกท่านไปท่องโลกการศึกษาของประเทศสิงคโปร์
ตามผมไปเลยครับ

ระบบการศึกษาของสิงคโปร์แบ่งออกเป็นระดับ
ประถม ๖ ปี ระดับมัธยมศึกษา ๔ ปี ซึ่งรวมแล้วเป็นการศึกษา
ขั้นพื้นฐานอย่างน้อย ๑๐ ปี แต่ผู้ที่จะเข้าศึกษาในระดับ
มหาวิทยาลัยจะต้องศึกษาขั้นเตรียมมหาวิทยาลัยอีก ๒ ปี การ
ศึกษาภาคบังคับของสิงคโปร์จะต้องเรียนรู้ ๒ ภาษาควบคู่กันไป
ได้แก่ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และเลือกเรียนภาษาแม่
(Mother Tongue) อีก ๑ ภาษา คือ จีน (แมนดาริน) มาเลย์ หรือ
ทมิฬ (อินเดีย)

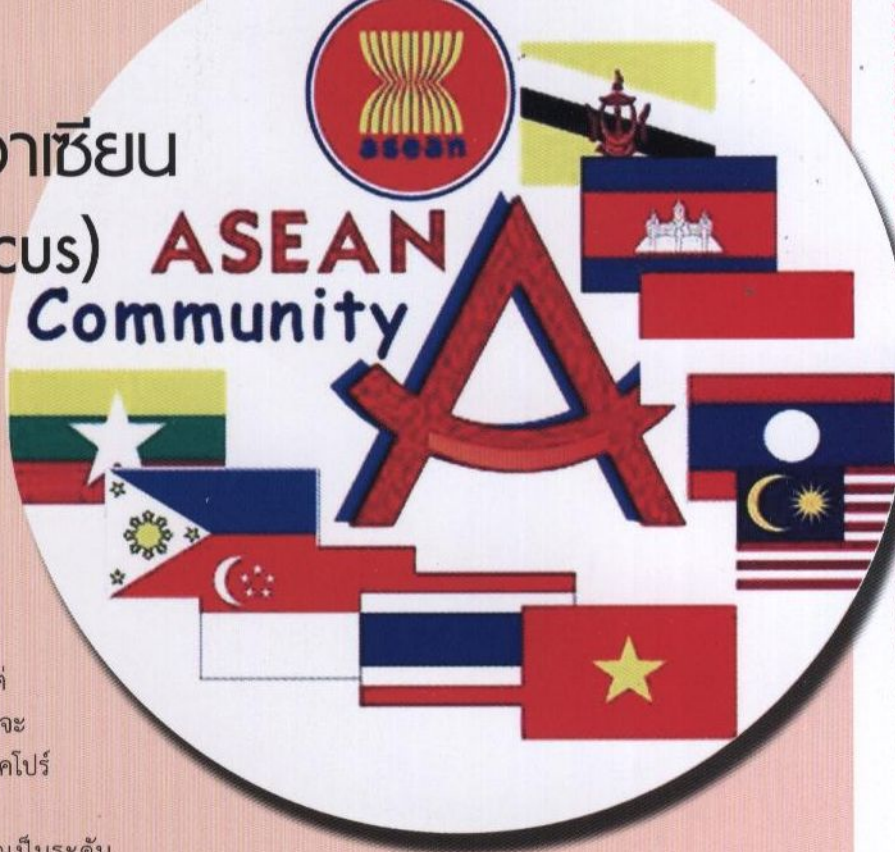
รัฐบาลสิงคโปร์ให้ความสำคัญต่อการศึกษามาก โดยถือว่า
ประชาชนเป็นทรัพยากรที่สำคัญ และมีค่าที่สุดของประเทศใน
การนี้รัฐบาลได้ให้การอุดหนุนด้านการศึกษาจนเสมือนกับเป็นการ
ศึกษาแบบให้เปล่าโรงเรียนในระดับประถมและมัธยมล้วนเป็น
โรงเรียนของรัฐบาลหรือกึ่งรัฐบาล สถานศึกษาของเอกชนใน
สิงคโปร์ มีเฉพาะในระดับอนุบาลและโรงเรียนนานาชาติเท่านั้น
มหาวิทยาลัยในสิงคโปร์มี ๓ แห่ง คือ :

๑. National University of Singapore (NUS)
๒. Nanyang Technological University
๓. Singapore Management University (SMU)

โดยมหาวิทยาลัย (NUS) จะให้การศึกษาครอบคลุมเกือบ
ทุกสาขาวิชา ทั้งแพทยศาสตร์ ทันตแพทย์ กฎหมาย ศิลปะศาสตร์
วิทยาศาสตร์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม และการบริหารธุรกิจ ส่วน
มหาวิทยาลัย Nanyang จะเน้นการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์
สาขาต่างๆ รวมทั้งวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาธุรกิจ และการ
บัญชี สำหรับมหาวิทยาลัย (SMU) จะเน้นเรื่องธุรกิจการจัดการ

ผู้ปกครองนักเรียนของสิงคโปร์จะส่งบุตรหลานเข้ารับ
การเตรียมความพร้อมในโรงเรียนเมื่อเด็กมีอายุได้ ๒ ขวบครึ่ง เมื่อ
เด็กได้อายุ ๖ ขวบ ก็จะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา ปีที่ ๑
ระดับประถมศึกษาของสิงคโปร์ แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง ได้แก่
ป.๑-ป.๔ เรียกว่า Foundation Stage และ ป.๕-ป.๖ เรียกว่า
Orientation Stage เมื่อจบ ป.๖ แล้วจะมีการสอบที่เรียกว่า
Primary School Leaving Examination (PSLE) เพื่อที่จะเข้า
ศึกษาต่อ ในระดับมัธยมศึกษาต่อไป เมื่อจบการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาแล้ว ผู้ที่สนใจเรียนสายวิชาชีพเทคนิค หรือ
อาชีวศึกษา ก็สามารถแยกไปเรียนตามสถาบันต่างๆ ได้ ส่วนผู้ที่
จะเรียนต่อในมหาวิทยาลัยก็จะเข้าศึกษาต่อใน Junior College
อีก ๒ ปี เมื่อจบแล้วจะต้องนำคะแนนไปยื่นในระดับมหาวิทยาลัย
เพื่อศึกษาต่อ ผู้ที่เข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ก็อาจศึกษาในสายอาชีพ
หรือหางานทำต่อไป ปีการศึกษาของสิงคโปร์จะแบ่งออกเป็น ๔
ภาคเรียน

ภาคเรียนละ ๑๐ สัปดาห์ เริ่มเปิดการศึกษาตั้งแต่วันที่ ๒
มกราคมของทุกปี ช่วงระหว่างภาคเรียนที่ ๑ กับที่ ๒ และที่ ๓
กับที่ ๔ จะมีการหยุด ๑ สัปดาห์ ระหว่างภาคเรียนที่ ๒ กับที่ ๓
หยุด ๔ สัปดาห์ และมีช่วงหยุด ๖ สัปดาห์ เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา
เป็นไปบ้างครับ สนใจที่จะให้ลูกหลานท่านไปเรียน ที่สิงคโปร์ไหม
ครับ ติดตามผมได้ในฉบับหน้าว่าผมจะพาท่านไปท่องตระเวนเรื่อง
อะไร และประเทศไหนในประชาคมอาเซียน สวัสดิ์ครับ

ขยะชุมชนไทย จัดการอย่างไรดี

โดย ดร.ไพฑูริย์ โพธิ์สุวรรณ

ชี้อหัวข้อในคอลัมน์นี้อาจจะสร้างความหงุดหงิดใจให้แก่ท่านผู้อ่านเนื่องจากเห็นว่ามันเป็นคำถามที่ธรรมดา และก็มีคำตอบล่วงหน้าและก็เป็นที่รู้ที่ทราบกันโดยทั่วไปอยู่แล้ว แล้วจะมาถามกันอีกทำไมเล่า ก็ถูกต้องนะครับ ผมเองก็ทราบและก็เห็นอยู่ตลอดนะครับว่าเราทำกันอย่างไรครับ ก็วิธีการที่ผ่านมา ประเทศไทยเรานี้ก็สอน สิ่ง ปลูกฝังให้คนไทยทั้งขยะลงถังครับ ทำกันมาสามสี่สิบปีแล้ว สอนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งในโรงเรียนและในสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และเฟซบุ๊ก และอื่นๆ อีกมากมาย นั่นเป็นส่วนที่รณรงค์กันในชุมชนนะครับ ผลที่ผ่านมามีคนรับประชาชนส่วนใหญ่ก็ทิ้งขยะลงถัง จะเหลือก็น้อยนิดครับที่ยังทิ้งเรี่ยราด

ในส่วนของเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบก็ได้รับการปลูกฝังแนวความคิดเชิงระบบที่เน้นเหตุและผลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกำจัดขยะ และก็มีผลิตภัณฑ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาเพื่อปฏิบัติงานรองรับขยะจากชุมชน ดังนั้นความรู้และทางเลือกในการปฏิบัติที่นำเสนอไปยังหน่วยงานรับผิดชอบซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลที่ตามมาเห็นได้ชัดครับ มีการพัฒนาการของรูปแบบของถังขยะ รถเก็บขนขยะ ความต้องการเตาเผาขยะและหลุมฝังกลบ จนกลายมาเป็นรากฐานความคิดของหน่วยงานที่รับผิดชอบรวมทั้งความเชื่อพื้นฐานว่าจะต้องอาศัยความร่วมมือของประชาชนในการทิ้งขยะลงถัง แล้วก็มีหน่วยงานจัดเก็บและก็มีสถานที่กำจัด เป็นประเด็นหลักในการจัดการขยะ

แล้วที่ทำมาผิดตรงไหนหรือครับ ผมจึงได้นำเอามาตั้งเป็นคำถาม ก็ได้ผิดตรงไหนหรือครับ แต่หากลองมาดูผลจากที่เราดำเนินมาหลายสิบปีผลการดำเนินงานเป็นอย่างไร ทุกวันนี้ประเทศไทยเรามีขยะมากกว่าวันละ ๔ หมื่นตัน มากขนาดไหนก็ลองนึกดูนะครับ หากเอารถปิคอัพหนึ่งคันจะใช้รถกว่า ๔ หมื่นคัน ที่น่ากลัวก็คือ จากจำนวนขยะที่มหาศาลดังกล่าว สามารถกำจัดได้อย่างถูกสุขลักษณะประมาณ ๕ พันตัน เหลือตกค้างวันละกว่า ๓.๕ หมื่นตัน นั่นคือภาพใหญ่ๆ ครับ

ในส่วนของภาพเล็กในระดับชุมชน ผมเห็นว่าชุมชนส่วนใหญ่มีขยะและถังขยะเพิ่มขึ้นครับ เริ่มจากเป็นจุดละถัง กำลังเป็นจุดละแถว และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และในขณะที่เดียวกันที่ทิ้งขยะก็ได้กลายมาเป็นภูเขาขยะแล้วมีเวลาทิ้งเฉลี่ยไม่น่าจะเกิน ๑๕ ปี ภาพข้างล่างเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ครับ

แล้วประเทศไทยเรายังจะทำแบบนี้ต่อไปเพื่อให้ประเทศเต็มไปด้วยถังขยะและภูเขาขยะต่อไปอีกหรือ แล้วทางออกมีมั้ย ผมมั่นใจว่ามีครับ ติดตามในฉบับต่อไปนะครับ ว่าทางออกคืออะไร

“แบ่งกันอ่าน”

ห้องสมุดกระทรวงมหาดไทยที่ตั้งอยู่ชั้น ๒ ของสถาบันดำรงราชานุภาพ มีหนังสือดีดีมากมายแต่ด้วยข้อจำกัดของหนอนหนังสือ ที่มีภาระงานมากมายเช่นกัน ทำให้หนังสือดีดีบางเล่ม ถูกทอดทิ้งให้เปลี่ยวเหงาอยู่บนชั้นหนังสือ ทีมงาน KM สตร. จึงอยากแนะนำหนังสือแห่งยุคสมัย ที่เหมาะกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน เพื่อเชิญชวนหนอนหนังสือไปหยิบมาอ่าน ซักเล่มหนึ่ง แม้จะเป็นผลงานฝรั่งเศส แต่คนไทยก็ควรอ่าน

หนังสือบางเล่มเปลี่ยนชีวิตคน แม้จะยังอยู่ในสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมเดิมๆ เพื่อนร่วมงานเดิมๆ แต่กรอบความคิดเปลี่ยน ชีวิตเปลี่ยน สภาพแวดล้อมเดิมๆ ก็จะเปลี่ยน

เล่มแรกที่เราอยากแนะนำ คือ “หันหน้าเข้าหากัน” โดยมาร์กาเรต เจ. วิตเลย์ แปลโดยบุลยา หนังสือที่กล่าวถึงวิธีการง่ายๆ ในการเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิต ให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสันติ ท่ามกลางความสลับซับซ้อนแห่งโครงสร้าง

“หันหน้าเข้าหากัน”

เขียนโดย : มาร์กาเรต เจ. วิตเลย์

แปลโดย : บุลยา

สารสังเขป

เราจะสามารถเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้หากเพียงจะเริ่มหันหน้ากลับมารับฟังกันและกันอีกครั้งหนึ่ง ด้วยบทสนทนาอันเรียบง่าย ชัดตรง และเคารพต่อความเป็นมนุษย์ไม่ใช่การพูดคุยเพื่อประนีประนอม ต่อรอง แก่ปัญหา ได้แย้งหรือประสาสัมพันธ์ แต่เป็นบทสนทนาเรียบง่าย เปี่ยมไปด้วยความสัตย์จริง ซึ่งเราแต่ละคนจะมีโอกาสได้พูด มีผู้รับฟังเราและเราต่างรับฟังกันและกันอย่างตั้งอกตั้งใจ

อำนาจทางการเมือง ระบบเศรษฐกิจที่ยุ่งเหยิง และเทคโนโลยีที่พัฒนาก้าวหน้าแบบรายชั่วโมง หนังสือเล่มนี้มีความหนา ๑๘๒ หน้า ประจำอยู่บนชั้นหนังสือของห้องสมุดกระทรวงฯ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ หรือประมาณ ๖ เดือนที่แล้ว แต่หนังสือยังใหม่เอี่ยมไม่มีร่องรอยของการหยิบยืมไปเปิดอ่าน

ท่านใดสนใจอยากหันหน้าเข้าหาหนังสือ สามารถโทรสอบถามห้องสมุดได้ว่ามีหนังสือเล่มที่เราสนใจยังอยู่ที่ชั้นหรือเปล่า

เรายินดีต้อนรับผู้แสวงหาปัญญาทุกๆ ท่าน ครับ

ไม่อยากแก่พังทลาย

พุดถึงยุคสมัยนี้ อะไรเด่น อะไรดัง อะไรกำลังอินเทรนด์เป็นจุดต้องถูกนำล้อเลียนหรือเลียนแบบ กันทั้งนั่น....น แต่ที่สำคัญ ให้เลียนแบบอย่างสร้างสรรค์นะจ๊ะ เอาแบบว่าคนเห็นแล้วต้องกดไลต์กันทั้งบ้านทั้งเมือง แล้วเรามีความสุขก็พอคะ

บทความสุขภาพนี้ นับว่าเป็นโอกาสที่ดีของผู้เขียนอย่างมากที่ได้มานำเสนอสิ่งดีๆ มาให้ทุกท่าน ฉบับนี้เป็นสัปดาห์แรกก็อยากนำเสนอ บทความดีๆ เกี่ยวกับสุขภาพมาฝาก

ถึงเวลานี้ ใครๆ ก็ “กลัวแก่” และก็เพราะกลัวแก่นี้แหละจึงทำให้เกิดช่องทางการชะลอวัยได้หลากหลายรูปแบบทั้งวิทยาการความก้าวหน้าแบบสวยด้วยแพทย์ สวยด้วยเครื่องประตุนิโอม สวยด้วยวิตามินและยาบำรุงหลากหลาย สวยด้วยเครื่องมือเครื่องใช้รวมไปถึงสวยด้วยวิธีการบริโภค แม้จะมีวิทยาการที่ก้าวล้ำมาช่วยแล้วก็ตาม การดูแลตัวเอง รักษาสมดุลให้กับร่างกายก็ยังเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่ยืดเวลาที่กระบวนการทางธรรมชาติจะมาเยือนได้ดีที่สุดทางหนึ่ง บันได ๓ ก้าว

ก้าวแรก ต้องเลิกพฤติกรรมเสี่ยงทุกรูปแบบ

- บุหรี่ เพราะบุหรี่ ๑ มวน จะมีสารพิษมากกว่า ๓๕๐ ชนิด มีการพบว่าผู้ที่สูบบุหรี่นอกจากจะแก่เร็วแล้ว ยังมีโอกาสที่จะเป็นหมันได้สูงเลยทีเดียว สมรรถภาพทางเพศก็ลดลง และมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดโรคหลอดเลือดหัวใจได้อีกด้วยนะ

- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะในเครื่องดื่มประเภทนี้มีสารที่ก่อให้เกิดโรคมะเร็งได้

- หลีกเลี่ยงแสงแดด เพราะการโดนแสงแดดโดยตรงอาจทำให้เกิดอาการแพ้ ผิวไหม้ หรือเป็นมะเร็งผิวหนังได้ โดยเฉพาะในช่วงเวลา ๑๐.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. หรือหากมีความจำเป็นก็ควรทาครีมกันแดดเป็นประจำ แม้คุณจะเป็นสาวออฟฟิศก็อย่าได้วางใจ เพราะแสงไฟหรือแสงจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ก็เป็นตัวทำให้ผิวของคุณเสียได้เหมือนกัน เพราะเราต้องนั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ วันละไม่ต่ำกว่า ๖ - ๘ ชั่วโมงเลยทีเดียว

“เราเชื่อว่าถ้าคุณเริ่มที่ก้าวแรกได้ก้าวต่อไป คุณจะถึงเส้นชัยแน่นอน”
อ่านต่อฉบับหน้าสำหรับผู้ที่จะก้าวต่อไป....

“การลงทุนมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจลงทุน”

แบบว่าก็อยากรวย

ไม่ว่าใครจะทำงานมานานมากน้อยแล้วแค่ไหน สิ่งที่มีมาน้อยอยู่ในใจในชีวิตนี้ ก็คือ คงจะมีซักวันที่เราจะมีเงินมีทองใช้ แบบว่าปรารถนาอะไร ก็ได้ตั้งใจนึก หมายถึงสิ่งของนอกกาย แต่ถ้าปรารถนาถึงความสุขภายใน ก็ต้องอ่านคอลัมน์มุมปฏิบัติธรรมสำหรับคอสมันนี่ จัดไว้ให้คนแบบว่าอยากรวยโดยเฉพาะ คือ อยากรวยด้วยเงินทอง แต่สุดท้ายจะรวยไม่รวย ก็ไปว่ากันเอาข้างหน้า เพราะผลลัพธ์ย่อมเกิดจากการกระทำ การกระทำเกิดจากความคิด และความคิดจะผิดจะถูก ก็มีปัจจัยเกี่ยวข้องอีกมากมาย คอสมันนี่จึงทำหน้าที่เพียงชวนคิด ว่าทำยังไงดี

เอาล่ะครับ เรามาคิดกันเล่นๆ เรื่อยๆ ว่าถ้าเรามีเงินออมจากการทำงานมาแล้วหลายปี...ซักก้อนหนึ่ง บางคนรีบคัดค้านว่าไม่มี ไม่มีก็ไม่มีเป็นใครครับ อ่านต่อไปครับ

แต่ตั้งสมมติฐานว่ามีก็แล้วกัน ก็ทำงานกินเงินเดือนมานาน เข้าใจนะครับ เป็นเรื่องค่อนข้างยากสำหรับมนุษย์เงินเดือนที่ต้องผ่อนรถ ผ่อนบ้าน หาเงินจ่ายค่าเทอมลูก ส่งเงินกู้สหกรณ์ หาเงินตัดบัตรเครดิต ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าน้ำมันรถ ของกินผ้าป่า การ์ดแต่งงาน ฯลฯ

โห...ชีวิตนี้ มีเงินเหลือซื้อข้าวกินเป็นวันๆ ก็ดีถมแล้วนี่แหละครับ หนึ่งชีวิตของข้าราชการไทย ถึงจะอยู่บ้านเฉยๆ ก็เชื่อว่าจะไม่เสียดังคั้นะครับ เขาเรียกว่า “อยู่ก็เปลืองไฟ ไปก็เปลืองเงิน” คืออยู่บ้านก็เปิดทีวี ฟังเพลง บางคนก็เปิดแอร์อีกต่างหาก พอจะออกจากบ้านก็ค่ามอเตอร์ไซค์รับจ้าง ค่าน้ำมันรถ สรุปรคือมีรายจ่ายทุกวัน

เอานะ สมมตินะเป็นสมมติ สมมติว่ามีเงินเหลือเก็บเอาเบาะๆ ซักเลข ๕ หลักก็แล้วกัน (หมายถึงทั้งชีวิตที่ผ่านมา)

คิดแล้วหลายตลบ ถ้าฝากธนาคารก็ร้อยละ ๑ (เอาตัวเลขกลมๆ) ฝากสหกรณ์ฯ ร้อยละ ๓ ครั้นจะเอาไปลงทุนซื้อสินทรัพย์ถาวร ก็ไม่พอจะซื้อ จะไปซื้อแฟรนไชส์มาหารายได้พิเศษ ก็ไม่มีเวลาจะไปทำ ซื้อลอตเตอรี่ ก็ ๓๘ งวดแล้วยังไม่เคยถูกละ จะซื้อทองก็ซื้อได้ไม่ถึงบาท คิดครึบคิด คิดแล้วฝากสหกรณ์ น่าจะเวิร์กสุด ฝากหนึ่งหมื่น หนึ่งปีปรับดอกเบี้ย ๓๐๐ บาท โฆษณาให้ฟรีครับ ต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ รัฐบาลประกาศภาวะเงินเฟ้อปีนี้ประมาณร้อยละ ๓

เอ่ ตัวเลขนี้ฟังอ่านผ่านมาแว็บๆ อ้าวแล้วเราฝากเงินมาหนึ่งปีเนี่ย ก็เท่ากับมีเงินเท่าเดิมสิ ฝากเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๓ สิ้นปี ถอนดอกเบี้ยได้ ๓๐๐ บาท นี่ถ้าเป็นฝากธนาคาร ดอกเบี้ยร้อยละ ๑ โดนหักค่าบัตร ATM ๒๐๐ บาท อีกต่างหาก ดอกเบี้ยยังไม่พอจ่ายค่าบัตร ATM ด้วยซ้ำ

ว่าแล้วก็พกเงิน ๓๐๐ ขวนเพื่อนไปกินก๋วยเตี๋ยวกัน ขวนคนเดียวพอจะแล้วก็ต้องสั่งชามธรรมดาด้วย ชามที่เคียบสามทีเหลือแต่น้ำนั่นแหละครับ คนละ ๒ ชามๆ ละ ๓๕ บาท กาแฟเย็นคนละแก้ว คิดเงินครับ...๑๗๐ บาทกะ ทอน ๓๐ ค่ะ ตบท้ายด้วยขนมหวานคนละถ้วยๆ ละ ๑๕ บาท เรียบร้อยครับ ๒๐๐ เหลือเป็นค่ารถกลับบ้าน ๑๐๐ ขึ้นรถตู้ ๒๐ แต่ไม่ใช่ว่าจะเหลือเข้าบ้านนะ ถึงหน้าปากซอย เหลือ ๘๐ ซื้อแกง ๒ ถ้วย ๖๐ ค่ามอเตอร์ไซค์ ๒๐ ฮ่า ฮ่า หมดพอดี เป๊ะ เป๊ะ นี่ก็เรื่องจริงไม่อิงนิยาย

ที่อาร์มภพหมายียดยาว เพียงอยากสะกิดต่อมคิดการใช้ชีวิตอย่างไร ถึงจะพอดีมีสุข ถ้าเรามีความต้องการโน่นนี่มาก ก็ต้องหาเงินให้มาก เพื่อจะไม่ได้ทุกข์มาก แต่ถ้าการหาเงินได้มาก เป็นเรื่องง่าย เราก็คงไม่ต้องมานั่งคิดปรึกษาหารือกันให้ยุ่งยาก ก่อนจบบอกให้ทุกท่านที่อ่านมาถึงตรงนี้ รวยๆ สวยๆ หล่อๆ จิตใจดีกันทุกคนนะครับ แล้วพบกันฉบับต่อไป ทำยังไงถึงจะมีผลตอบแทนได้ในอัตราเร่ง สวัสดิ์ครับ

คติธรรมและแนวคิดสำคัญของกรม

ของ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศรราชานุภาพ

จงมองชาติบ้านเมืองเป็นสิ่งมีชีวิต
ต้องช่วยพิทักษ์รักษา อุ่มชู และเสริมเกียรติยศ
อย่ามองอะไรเพียงผ่านไป
เพราะแผ่นดินนี้จะต้องดำรงอยู่ยาวไกล
อีกหลายชั่วคนจากเราไป

อำนาจของผู้ปกครอง

เจ้าคุณ อำนาจอยู่ที่ราษฎรเชื่อถือ ไม่ใช่อยู่ที่พระแสงราชศัตรา จะไปอยู่ที่ไหนก็ตาม ถ้าเจ้าคุณทำให้ราษฎรเชื่อถือด้วยความศรัทธาแล้ว ไม่มีใครถอดเจ้าคุณได้แม้ในหลวง เพราะท่านก็ทรงปรารถนาให้ราษฎรอยู่เย็นเป็นสุขเช่นเดียวกัน

ความมุ่งหมายในการปกครอง

ความมุ่งหมายของการปกครองทั้งอย่างเก่าอย่างใหม่ก็คือให้บ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุขด้วยกัน แต่ให้เข้าใจอธิบายคำที่ว่า อยู่เย็นเป็นสุขนั้น ผิดกัน อย่างเก่านั้น ถ้าบ้านเมืองปราศจากภัยต่างๆ เช่น โจรผู้ร้าย เป็นต้น ก็เป็นสุข... ความคิดที่ว่าจะให้บ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุข ต้องจัดการทำนุบำรุงในเวลาบ้านเมืองเป็นปกติด้วย เป็นคติเกิดขึ้นใหม่

การเป็นผู้นำ

การเป็นผู้นำนั้น ต้องให้รองเท้าขาดก่อนกางเกง คือ ต้องออกตรวจตราจนรองเท้าขาด ไม่ใช่นั่งเก้าอี้จนกางเกงขาด เพราะหลักโบราณก็มีอยู่ว่า จงคิด จงสั่ง จงตรวจ

ค่าของชีวิตมนุษย์

ขอให้เข้าใจว่า ชีวิตมนุษย์จะเป็นชีวิตของผู้ใดก็ตาม จะเป็นชาติใดก็ตาม ภาษาใดก็ตาม เป็นของมีราคาเหมือนชีวิตของตนเอง ธรรมะในศาสนาที่ดี กฎหมายบ้านเมืองที่ดี ย่อมถือเอาความซื่อนี้ เป็นอย่างเดียวกัน คือ ต้องระวังชีวิตมนุษย์อย่าให้เสียไปด้วยใช้เหตุ

ข่าวสาร KM สาระแบ่งปัน :

มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบของ สาระประโยชน์ทั่วไป

บรรณาธิการ :

คณะทำงาน :

จัดทำโดย :

นายทรงชนะ วิชัยธนพัฒน์ ผู้อำนวยการสถาบันดำรงราชานุภาพ

นายอภิชัย ชัยชมภู ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและบริหารจัดการความรู้

นางวันเพ็ญ ทรงวิวัฒน์ นางนิรมล เกิดแก้ว นางกาญจนา แจ่มมินทร์

น.ส.บุษบา ลากวิไล นายบัญชา ดวงดีแก้ว น.ส.สุพัตรา บุญถึง

น.ส.สุภาพ ป้อมมะลิ้ง น.ส.อุบลวรรณ นะประทุม นายธีระวัฒน์ นิลละออง

ส่วนพัฒนาและบริหารจัดการความรู้ สตร.ส.ป.มท.

โทร ๐๒-๒๒๑-๕๗๕๘ ภายใน ๕๐๕๖๕

www.stabundamrong.go.th

พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสตอบ
พระบรมวงศานุวงศ์และพลสกนิกรชาวไทย
ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม
พระราชวังดุสิต
วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

“...คำอวยพรและคำปฏิญาณสัญญา ที่พวกท่านได้กล่าวนั้นเป็นที่ประจักษ์ใจมาก ขอขอบใจท่านทั้งหลายตลอดจนประชาชนชาวไทยทุกคน ที่พร้อมใจกันมาด้วยความปรารถนาดี และไม่ตรีจิตความปรารถนาดีและความพร้อมเพรียงกันของทุกคน อย่างที่ได้เห็นในวันนี้ ทำให้ข้าพเจ้าปลื้มใจ มีกำลังใจมากขึ้นมีความเชื่อเสมอว่า ความเมตตาปรารถนาดีของท่านนี้ เป็นปัจจัยอย่างสำคัญ ที่จะทำให้ความพร้อมเพรียงให้เกิดขึ้นมีขึ้นทั้งในหมู่คณะและในชาติบ้านเมือง แต่ถ้าคนไทยเรายังมีคุณธรรมอันนี้อยู่ในจิตใจ ก็จะมีหวังได้ว่าบ้านเมืองไทยไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ ก็จะไม่รอดปลอดภัย และอ้างมั่นคงต่อไปได้ตลอดรอดฝั่งอย่างแน่นอน ขออำนาจแห่งคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงคุ้มครองรักษาท่าน รักษาชาติไทย ให้มีแต่ความผาสุกร่มเย็น ตลอดไป...”

ถ้ามีความพร้อมเพียง มีคุณธรรม บ้านเมืองไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ ก็จะไม่รอดปลอดภัยและอ้างมั่นคงต่อไปได้ตลอดรอดฝั่งอย่างแน่นอนขออำนาจแห่งคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองรักษาท่านและชาติไทยให้มีแต่ความผาสุก เวียนยังยืนไป...”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

๕ ธันวาคม ๒๕๕๕